

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ (22/2/2025)

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυ
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.]

Εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν λέγομεν
Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Ἐ Πα Ϛ

Ως καλοῖσθαι ομοφρονῶσιν
παντες ἀπειλας των τυραννων μη πο
υμενοι
αγιοι προσηληθετε προθυμωσθε
τω Χριστω
α
ραμενοι τον τιμιον Σταυρον
και τελεσαντες
τον δρομον
εξ
ουρανων
νικησαντες
ελαβετε
δοξατω ενι σχυσαντι
υμας
δοξατω στερωσαντι
υμων πασιν
ιαμαατα

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός
εν τοῖς ἁγίοις
Αυτῶ

Τας ἀλγηδωνας των αγιων
υπερσε
επαθον
δυσωπηθηθη
τι Κυριε
και πασας
ημωντας
οδυνασαι
φιλιανθρωπε
δεοομε
εθα

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε - ϑ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ε θαν μα στω σεν ο

Κυ ρι ος

Τ ῆς Μαρ τυ ρας Χρι στῶ ι κε τευ σω μεν παντες

αυ τοι γαρ την η μων σω τη ρι αν αι τῶν ται και

τῶ τοι οἰς προ σε ελ θω μεν με τα πο θῶ ς και πι ι

στε ως ς τοι νε ε μσι των ι α μα των την χα

ριν ς τοι φα α λαγ γας α πο σο βῶ σι δαι μο

νων ως φυ λα κες της πι ι στε ως

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο τῶ θα να τῶ κρα τος Χρι στε κα τη ρη σας

και α φθα ρσι ι αν της ε πι γης ε πη γα σας και

οι εις σε πι στε ο ντες ς θνη σκῶ σιν αλ λα ζω ω

σι εν σοι α να παυ σον ἔν Κυ ρι ε τας ψυ χας των δῶ

λων σῶ και κα τα τα ξον αυ τῶς με τα α των α

γι ων σῶ πρε σβει αις της Θε ο το ο κῶ χα ρι ζο με

νοσαυ τοις τα ε λε ε η η σϛ ^π₉

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄.

Τ ϛ Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δ₂ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ^Δ₂ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δ₂ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ₂
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κϛ ϛ
σϛ ^π₉

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β΄, καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α΄
στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β΄ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα
Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος ^λ₄ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϛ ^υ₉
Τ ων α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω

ης και αι θυραν παραδεισους ενρωκαγωτην οδον
διατηςμετανοιουιας τοαπολωλοςπροβατον
εγωειμι ανακαλεσαι με Σωτηρ και σωω
σον με

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Οι τον αμνον τς θεσκηρουξαντες και σφαγι
ασθεντες ως περ αρνες και προς ζωην την αγηρωα
γιοι και αιδιον μετατεθεντες τς τον εκτε
νωσ μαρτυρες αι τησασθε οφλημα των λυσιν ημιν
δωρησασθε

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Οι την οδον την στενην βαδισαντες τεθλιμμε
νην παντες οι εν βιω οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ραμενοι και εμοι ακολυθησαντες εν πιστει δευτε

α πο λου ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α και

στε φητα ς ρα α νι ι α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Ει κων ει μι της αρ ρη τς δο ξης σ ει καιστιγμα τα

φε ρω πται σμα των οι κτει ρη σον το σον πλα σμα Δε σπο τα

και κα θα ρι σον ση ευ σπλα γχι α και την πο θει νην

πα τρι ι δα πα ρα σχο μοι πα ρα δει σ ο πα λιν ποι

ων πο λι τη ην με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Οπα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι

σ ο θει α τι μη σας πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν

με ε πι στρε ψα σεις γην εξ ης ε λη φθην εις το καθ ο

μοι ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι ον καλ λος α να

μορ φω ω σα α σθαι

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Α να παυσον ο Θε ος τς δσ λς σθ και κα τα
τα ξον αυ τς εν πα ρα δεισω ο πρ χο ροι των α γι ων
Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψσ σιν ως φω στη
ρες τς κε κοι μη με νς δσ λς σθ α να παυσον πα
ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως
υ μνη σω μεν βο ωντες Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ
χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα φω
τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας και τσ αι ω
νι σ πυ ρος ε ξα αρ πα α σον

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

X αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν
των σω τη ρι α ^u_q δι ης γενοσ των αν θρω πων ευ ρα
το την σω τη ρι ι αν ^{ν'}_z δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει
σον ^u_q Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^u_q

A λλη λς ï α A λλη λς ï α ^{ν'}_z A λλη λς
ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u_q (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ï α A λλη λς ï α ^{ν'}_z A λλη
λς λς ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^u_q

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφρῃσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

A να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α

και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι

λα αν θρωω πε

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νσ α να τει λαστω κο σμω Χρι στε

ο Θε ος υι ος φω τος δι αυ της α να δει ει ξας

ε λε η σον η μας

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα:

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σ', καὶ] ὁ παρὼν τοῦ τριωδίου εἰς η', οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις Τροπαρίοις: *Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.*

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὥδην ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοῦς ῥύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλυσθήσονται.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

Ῥδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαία κρίσει, πῆξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπῆξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκῶν ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὄλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξιώσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξιώσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξω ζωῇ κυβερνηθέντας.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

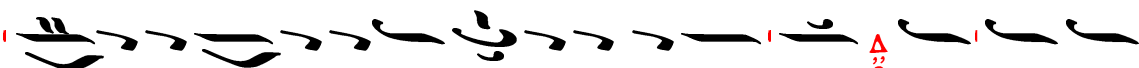

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἄγνη φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλ. Νη ς

Ο **στε ρε ω σας εν τη χει ρι σ' Λο ο γε**

 Θε ο τος ο ρα νος εν τω φω τι σμω της σης α λη

 θος ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε πι

 σοι οι πε ποι θο των τας καρ δι ι α α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

ᾠδὴ στ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Σ υ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ πται

 σμα των πολλων προς πι πτον τα τοις οι κτιρ μοις σ ω

 τον Προ φη την Κυ ρι ε και σω σον με ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ἧτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνὰ σεπτὰ φάνη χθονὸς ὄστα.

Θωμᾶ τοῦ Ἁγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύνοντος Κωνσταντινουπόλεως, εὐρέθησαν τὰ ἅγια λείψανα, κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεράπευσαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρὶ τινι Νικολάῳ κληρικῷ καλλιγράφῳ, εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐν τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, ὧν ὁ θεῖος Ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀβιλίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†95)

Στίχ. Πλάνης λιμόν, Ἀβίλιε, ἀναστέλλεις,
Θάλπει βροτῶν εἰς Αἴγυπτον ἱεράρχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Τελεσφόρου, ἐπισκόπου Ῥώμης. (†136)

Στίχ. ᾠνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,
Τελεσφορήσας εὐγενῆς οἶα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παπίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως Φρυγίας, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ συγγραφέως (β' αἰ.).

Στίχ. Πατὴρ Ἱεραπόλεως ὁ Παπίας,
Ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει Συνετὸς καίπερ ἐκθνήσκων ξίφει·
Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐνους ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούσῃ, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Τίτου, ἐπισκόπου Βόστρων, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†378)

Στίχ. Ταῖς ἀρεταῖς μετάρσιος ποιμενάρχης
Τὸν Ἰουλιανὸν ἀντικρούει Τίτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρίστωνος, ἐπισκόπου Ἀρσινόης Κύπρου, τοῦ θαυματουργοῦ (ε' αἰ.).

Στίχ. Ἀρίστων, πατὴρ πέφυκεν Ἀρσινόης,
πατάξας Βελίᾳρ Σταυροῦ τῇ δυνάμει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου, παρὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἀσκήσαντος. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ἐν γῆ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος ἐκ πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθείρξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκειμένην καταλαβὼν ῥαχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διῆγε, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐδὲ σάνις αὐτῇ συνείρμοστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἐώκει τὰς εὐρυτέρας ἐχούσας τοῦ φωτὸς εἰσόδους. Οὗ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἠλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξελέλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχέων Θεοδωρήτου εἶξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἰστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥίνα καὶ τὸ στόμα, βραχεῖαν τῷ πνεύματι παρείδυσιν καταλέλοιπε· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινε, οὐδὲ σῶμα εὖρωστον ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενον πάθει. Ζεούση δὲ προθυμία πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν, οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμένει λήψεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὀσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου, ἐν τῇ περιχώρῳ τῆς πόλεως Κύρου ἀσκησάντων. (ε' αἰ.)

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσιον φέρει,
Ὡς περ θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγωγίον, ἀπλότῃ ἤθους, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας ὑπερβάλλων. Ὁ δὲ γε Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγασθεῖς, παρ' αὐτὸν μὲν τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεῖς, πρὸς τὸν αἰόδιμον παρεγένετο Μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην, Τάργαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνήν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον.

Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς. Βαδίζων δὲ ποτε ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδήχθη· ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ κρείττων ὦφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὲ κοιλικῶ περιπεπτωκῶς (δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν), τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφηρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν, καὶ κελλία οἰκοδομήσας,

ἀνάλογα τῆς τούτων πληθύος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφήν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων ποριζόμενος. Ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὀκτώ ἔτεσιν ὑπαίθριος βιούς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γελασίου (Βλασίου), πάπα Ῥώμης. (†496)

Στίχ. Ἀρχιερεὺς Βλάσιος ἐφάνη μέγας,
Κόσμος πεφηνῶς μᾶλλον αὐτὸς τῷ θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐννέα μαρτύρων Παίδων, ὧν τὰ ὀνόματα· Γκουράμ, Ἀρντέσε, Μπακάρ, Βαχέ, Μπαρτζίμ, Νταχί, Γιουανσέρ, Ῥαμάζ καὶ Παρσάμ, ἐν Κόλα τῆς Γεωργίας. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Τοὺς ἀγγελικοῖς τάγμασιν ἰσαριθμούς,
Παιδομάρτυρας ὑμῶ τῆς Γεωργίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ Ἀθηναίου, τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ τῆς Λυκίας διαλάμψαντος. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Ἐν Λυκίᾳ ἦσθα Λέων ἀλλ' οὐ λύκος,
Ποιμὴν καὶ γὰρ κάλλιστος ταύτης ὥραθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ. (†821)

Στίχ. Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποστόλοις σύνεστι Παύλω καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσίων πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδεῖας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνώριμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου διαβληθεὶς, ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ στυλίτου ἐν Ἄθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Πασχασίου, ια' ἐπισκόπου Βιέννης τῆς ἐν Γαλλίᾳ. (~†312)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, ἐπισκόπου Ῥαβέννης. (†556)

Στίχ. Μαξιμιανὸς ἀσεβῶν σβέσας πλάνην,
Φεύγει τελευτῶν ἐν Σιῶν σαββατίζων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐλβίνου (Elwin), ἱεραποστόλου ἐν Κορνουάλλῃ τῆς Ἀγγλίας. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ ἐκ Σαξονίας τῆς Γερμανίας καὶ ἐπανιδρυτοῦ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ μοναχισμοῦ. (†895)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥαῦνερίου (Raynerius), μοναχοῦ ἐν Εὐμορφοτόπῳ (Beaulieu) πλησίον Αὐγουστορίτου

(Augustoritum, Limoges) Ἀκουϊτανίας ἐν Γαλλίᾳ. (†967)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γερμανοῦ, κτίτορος τῆς μονῆς Στολόβνυ (Stolobny) ἐν Νόβγκοροντ. (†1614)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νέας ὁσιομάρτυρος Θεοκτίστης τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς, τῆς ἐν Βορονέζ μὲν τὸ πρότερον ἀσκησάσης, ἐν ὑπερορίᾳ δὲ ὕστερον ἐν πολλαῖς κακοπαθείαις καὶ βασάνοις ἀθλησάσης καὶ τὸ ζῆν ἐκείσε ἐκμετρησάσης. (†1936)

Στίχ. Θεοκτίστη ἡ σαλὴ ἡ Νεομάρτυς,
Τῆς Ῥωσίας γέγονεν ἄσβεστος λύχνος.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλ' Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες

Δ' αυ τον εις τας αι ω νας

Τον εν Ορει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψ υ τε εις παν τας τας αι ω ω να α α

ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος πλ. Νη ρ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κονσεεμεγαλυνοομεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κονσεεμεγαλυνοομεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κονσεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὄντως Θεο
τοκόν σε ἐμεγαλύνομένον

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τ ἡν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὄντως Θεο
τοκόν σε ἐμεγαλύνομένον

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ἡν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκριτῶς τῶν Σεραφιμ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὄντως Θεο
τοκόν σε ἐμεγαλύνομένον

Ὦδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Tον προ δη λω θεν τα εν ο ρει τω νο μο θε
ε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α ει παρ
θε νθ εις η μων των πι στωων σω τη ρι αν
μνοις α σι γη τοις με γα λυ υ νο ο μεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Aξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον
και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τθ ς Θε ς η
μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

O και νε κρων και ζω ων των ε ξου σι α

ζων ὡς Θεός ἀνάπαυσον τὰς σὺς δούλῃς ἐν ταῖς
σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡ μα-
ρτυρία τοῦ Σωωτήρος ἀλλοτρίαν ἀπέστησαν ἐκ σο-

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Ανάπαυσον τὰς δούλῃς σὺ ἐν χωρᾷ
ζῶντων Κυρίου ἐνθάδε ἀπεδράσασθαι
ἐν τῇ ἑσπέρῃ· ἡ δὲ καὶ στήθεσός σου ἰλα-
θῆναι ὡς φιλάναθρωπος ἀπερὲν βιβλίου
μαρτυρίου· γὰρ ἀνάμαρτητος ὑπαρχεις
καὶ ἐλεηθῆναι ἡμῶν νεκρῶν καὶ ζώντων δε-
σποσύνης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία Θεοτοκός, ὑμνεύετε Χριστόν
ἀπαύστως, πρεσβεύετε ὑπερῶν τῶν ὁσίων
δούλων, συνθέηγοροις Προφηήταις
καὶ τῶν Μαρτυρῶν δηήμοις τε· Ἰεραρ-

 χω ων Ο σι ι ων τε και παν των τε των Δι και

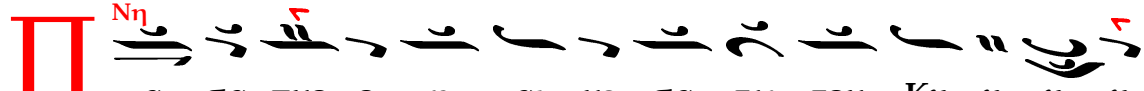
 αι αι ων συγκλη ρο νο μϛ ρς γε νε ε σθαι της

 ου ρα νων βα α σι λει ει ας

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ' Νη ρ

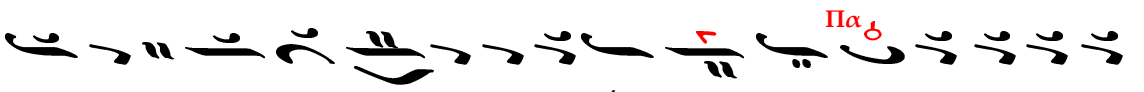
Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον Κυ ρι ι

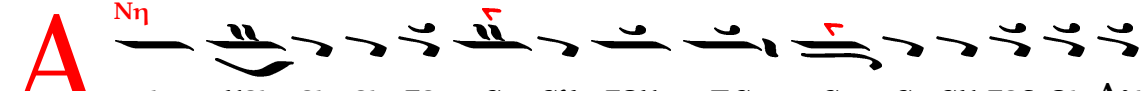
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει

 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος

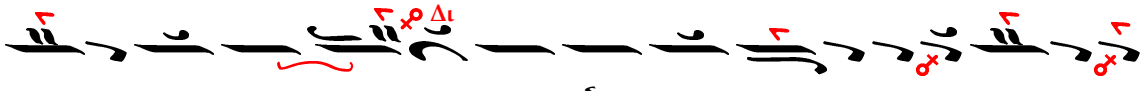
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

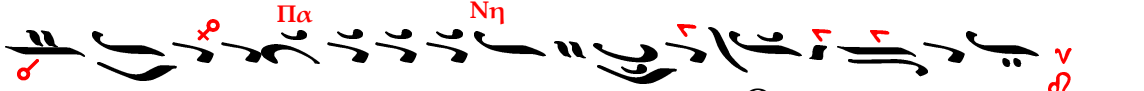
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

 γε λοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε

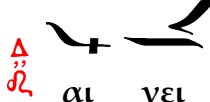
 α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α μεις α α αυ

 του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

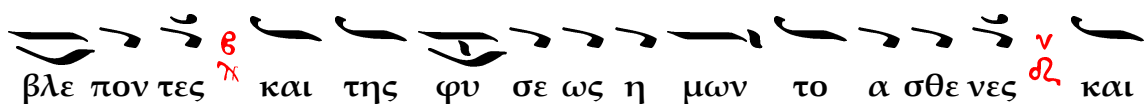
Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

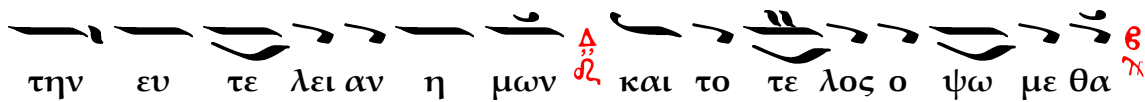
Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

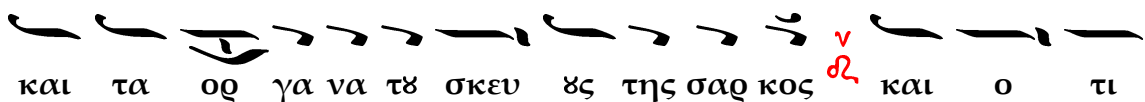
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αι νει

 τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νη αυ τῶ

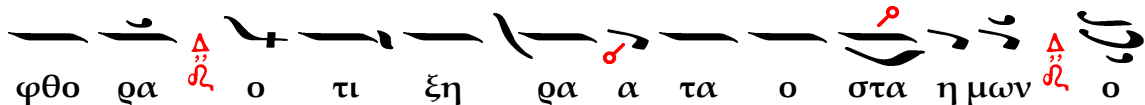
 Δ ευ τε προ τε λης παν τες α δελ φοι τον χεν η μων

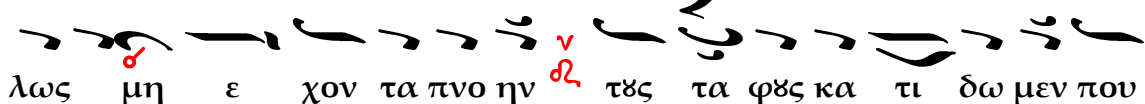
 βλε πον τες και της φυ σε ως η μων το α σθε νες και

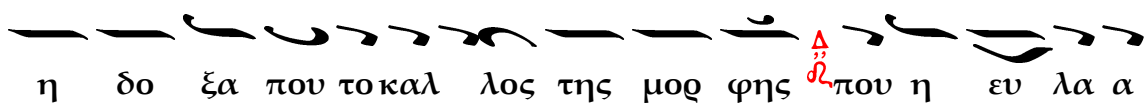
 την ευ τε λει αν η μων και το τε λος ο ψω με θα

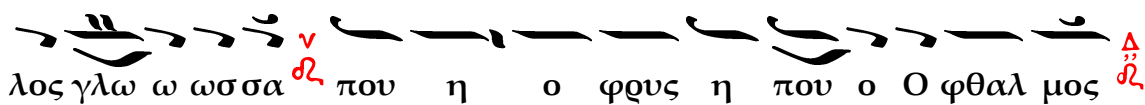
 και τα ορ γα να τῶ σκευ ῆς της σαρ κος και ο τι

 κο ο νις ο αν θρω πος βρω ω μα σκω λη κων και

 φθο ρα ο τι ξη ρα α τα ο στα η μων ο

 λως μη ε χον τα πνο ην τῶς τα φῆς κα τι δω μεν που

 η δο ξα που το καλ λος της μορ φης που η ευ λα α

 λος γλω ω ω σα που η ο φρῆς η που ο Ο φθαλ μος

 παν τα κο νις και σκι α δι ο φει σαι Σω τηρ παν των η

 μων

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα^v_{δλ}

Tι α πα ται ανθρωπος αυ χων^Δ_{δλ} τι μα την τα

ρατ τε ται^ε_{γλ} ο πη λος και μετ ο λι γον ο αυτος^v_{δλ} τι

ου λο γι ζε ται ο χος^Δ_{δλ} ο τι κο νις το φυ ρα μα^ε_{γλ}

και σα πρι ας και φθο ρας α πο βο λη^v_{δλ} ει ουν πη

λο ος ε σμεν ανθρωποι^Δ_{δλ} τι ι προς τε τη κα μεν

τη γη^Δ_{δλ} και ει χρι στ^ε_{γλ} ε σμεν συμ φυτοι^Δ_{δλ} τι

ου προς τρε χο μεν αυ τω^v_{δλ} και ο ο λην α φε με νοι

την ε πι κη ρον και ρε ου σαν ζω ην^Δ_{δλ} τη ζω η

τη η α φθα α αρ τω^v_{δλ} α κο λθ θεν τες η τις ε

στιν ο χρι στος^Δ_{δλ} ο φω τι σμο ος των ψυ χω ων η η

μων^v_{δλ}

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ^Δ_{δλ} αι νει τε αυ

τον^χ εν χορ δαιαις και ορ γα νω^v_{δλ}

Oτι χει ρι σ^ε_{γλ} πλα σασ τον Α δαμ^Δ_{δλ} και στη σας

με θο ρι ον^ε_{γλ} α φθα ρ σι ασ και θνη το τη τος^v_{δλ} σωτηρ και

της εν χαριτι ζωης της φθορας απαλλαξαστε
 προς την πρωτην μεταθεμενος ζων αυτος τος
 δεσποτα ουσ προσελαβε εξημων
 μεταδικαιων αναπαυσον και εν χο
 ρων εκλεκτων και των ταο νοματα
 γραψας εν βιβλω της ζωης εν φωνη Α αρχα γγε ε
 ελα εξα ναστησασαλπιγγος ηχοι
 ταξιωσον αυτος της ορα νι ο βασιλειει αας
 ος

Στίχ. δ΄. Αινειτε αυτον εν κυβαλοις ευηχοις· αινειτε αυτον εν
 κυβαλοις αλαλαγμου
 πασαπνοη αινεσαατωω

τον Κυριον

Χριστος ανεστη λυσαστων δεσμων Αδαμ τον
 πρωτοπλαστον και τσ Αδκατα λυσαστην ισχυν
 θαρσειτε παντες οι νεκροι ενεκρωθη ο θανα
 τος εσκυλευθη και ο Αδης συνατω και ο Χρι

στο ος ε βα σι λευ σεν ^Δ ο σταυ ρω θεις και α να
 στας ^Δ αυ τος η μι ιν ε χα ρι σα το ^Δ την
 α φθα ρ σι αν της σαρκος ^ν αυ τος α νι στα η μας ^ε και
 δω ρει ται την α να στα σιν η μι ν ^Δ και της δο ξη ης
 ε κει ει ει νης ^ν μετ ευ φρο συ νης παντας α ξι οι ^Δ
 τες εν πι στει α κλι νει πε πι στευ κο ο τας θε ρ μω ως επ
 αυ τω ^ν

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος Δι-Ϸ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Ω ^{Δι} ς α αν θος μα ραι αι αι νε ται ^Δ και ως
 ο να αρ πα ρε ε ε ε ρ χε ε ε ε ται ^Δ και δι
 α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω πος ^ε
 πα λιν δε η χου ουσησ της σα α αλ πι γ γος ^Δ νε κροι
 ως εν συ σσει ει σμω παν τες α α α να στη η η η

σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι

στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο

ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν

ταις των Α γι ω ω ων σου κα τα α τα αξον σκη η

ναις τα πνευ μα τα Δε σπο ο τα των σω ω ω ων δου

ου ου λω ων α α α ει

Χ και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ αι αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο να ος

ο α α κα τα λυτος μαλλον δε ο α γι ος κα θως βο α

ο ο Προ φη της α α γι ος ο να ο ος σθ θαν μα

στο ος εν δι και ο συ υ νη η η η

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου

δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον
τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους ὦν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἦχους ἐν τοῖς
ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχίς ἐστὶ·
Σοὺς Χριστὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ 8 Σωτηρ δε ο μετα της σης ^Δγλυκειας μεθεξε
ως ^πτης μεταντας αξιωσον ^πκαι κατασκηνω
σον ^πενσκηναις δια αιων ^Δενμοναις αγιων ^πσ
και ενεπερα νιοις σκηνωμασι ^πτη ευσπλαγχνια
σ ^ππαρορωντα πλημεληματα ^Δκαι παρεχων αυ
τοις την αναπαυσιν ^π

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω ^Δκαι προσελαβη Κυρι

^Δ
ε
Ο υδεις αναμαρτητος ουδεις ^Δτων ανθρωπων γεγο
νεν ^πειμησυμονε Αθανατε ^πδιοτρεδολος
σ ^πως Θεοσικτιριμων ^Δενφωτικατατα
ξον ^πσυνταις χοροστασιαις Αγγελων ^πτη ευσπλαγχ
χνια ^πσ ^ππαρορωντα ανομηματα ^Δκαι παρε
χων αυτοις την συχωωρηησιν ^π

Στίχ. Καὶ τὸ μνη ^Δμοσυνον αυτων εις γενεαν και γενε

αν ^Δ_δ

Υπερταορωμενατασα ^Δ_δ Σωτερεπαγγελ
ματα ^π_ρ αοφθαλμοςυτεθεαται ^π_ρ καιουσυκη
κασε ^π_ρ καιεπικαρδιιαν ^Δ_δ υκανεβηπωπο
τε ^π_ρ ανθρωπωντωντοι νυνδεομεθα ^π_ρ τυχεινευδο
κησον ^π_ρ τς προςσεμεταχωρησαντας ^Δ_δ καιπαρα
σχζωηντηναιωωνιιον ^π_ρ

Δόξα. Του Τριωδίου.

Ἦχος ^π_ρ Πα. ρ

Δοοοξα Παατριιιικαιγινω ^Δ_δ και
Αγιω Πνευμααατι ^π_ρ

Αλγοςτω Αδαμεχηματιισεν ^Δ_δ ητς
ξυλαπογευσις παλαιαιεεεν Εεδεμ ^Δ_δ ο
τεοοοφισιονεεεξηρεευξαααα
το ^π_ρ δι αυτςγαρεισηλθενοθαααα
ναααατος ^Δ_δ παγγενηκατεσθιιωωντων

α αν θρωω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της
 κα θει ει ει λε τον δρα ακο ο ο ον τα και α να
 παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το
 προς αυ τον ς ςν βο η η η η σω ω ω μεν
 φει σαι Σω τηρ και ς ςς προ ο ο σε ε λα α α βς
 με τα των ε κλε κτω ων σς ς α να α α πα α α αυ
 σον

Και νυν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Συ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α τα πα
 αν τα δη μι ργ γων και πλη η ρων Προ φη τας ε ξα
 πε στει λας Χρι ι στε προ φη τευ σαι σς ς τη η
 ην πα α α ρς ς σι ι ι αν και Α πο ο στο ο ο
 λς κη ρυ υ ξαι αι σς ς τα με γα λει ει ει α

και οι μεν προ ε φη η τευ σα αν τη η ην ε ε
 ε λε ευ σι ι ιν σθ οι δε τω βα πτισμα α τι ε ε
 φω ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε
 πα α θο ο ον τεσ ε τυ χον ων περ ε ε πο θεν
 και πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων
 συν τη η η τε κς ς ση η η η σε α να παυ
 σον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α
 βς και η μας κατα ξι ω σον της βα σι λει ει ει ει
 α α α ας σθ ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει
 νας δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι τον
 ο λυ τρω τη ης μ και Θε ο ο ο ο ο ος

* * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο βα θει σο φιας φιλαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δσ
λω ων σσ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὁραν·
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς καὶ δ' ἐκ τῆς Γ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα΄ 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα΄ 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 144 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (144'1)

ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (144'2)

ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (144'3)

ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη

λ8 ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πδ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρρ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δδ
λω ων εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

M ε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο
 Θε ος τας ψυ χας των δα λων σθ εν θα ρκ ε
 στι πο νος ὀ λυ πη ὀ στε νεγ μος αλ λα ζω η η α
 τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὙΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα νεκρώσιμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησον ται

Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

ε

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ε πι

σοι πεποιθα ε

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη

ε ην

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνῶρισόν με και τας τρι βς σθ

δι ι δα ξον με Δ

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη η

ε ην

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι

εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος Πα ρ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κα τα

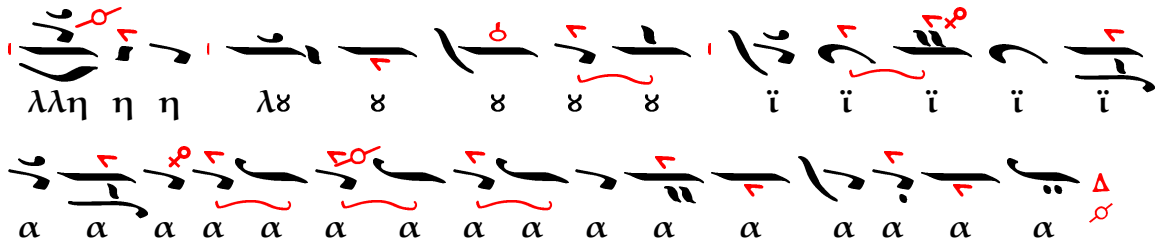
σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
 εις γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α

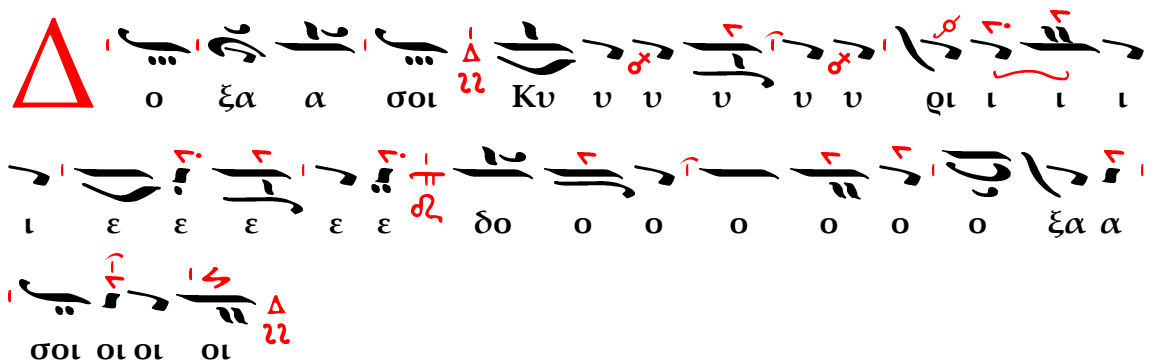

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἄγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰζ' Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

ν-Γ'
22

Ο ^{Δι} λι ολι ολι ολι τα α α α χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ^{Δι}ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρο ς ς ς ς χε ς ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
ωσ ^Θει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ^{Δι}ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Θ και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
ζω ο ο ποι οι ω ω ^{Δι}τρι ι α α α α ρα α α
α α α α α α α α α α α α ^{Δι}τρι α α
α α ^{Δι}δι ι ^{Δι}το ον ^{Δι}τρι ι σα α α α
γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'}
προ σα α α ^Μδο ο ο υ ^{Β8}μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πά τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α दा ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιι

ιιιιστοις

Αμηνηην Αμηνηνην

Σευμνουουμεν Σεευλογουουμεεε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

οοοςημωωων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωσααληνηηθωωωως

μααακααριζειεινσετηνΘεεεο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A^{Πα} ξι ον ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πά Πα ρ
M^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
 ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και
 μη η τε ε ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς
 η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ρα α αν των Χε ρ ς ς βι μι και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α α
 φι ι μι την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς ς ς
 ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Πάφ

M α κα α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι μα κα

α α ρι ι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε
 ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι αι
 αι προ ο σε ε λα α α α α α α α α βου ου ου
 ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ
 υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη
 μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ου υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον α τομνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω
 ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι
 γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α
 αν A λιε ε ε ρα α λιε λιε ρα ρα λιε
 ε ε λιε ρα ρα α λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α
 λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα ρα
 α λιε λιε ρα α λιε ε ρα ρα α λιε ε λιε ρα λιε λιε
 ρα ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ο ο ο ο ο ο
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Ἦχος λ-τς Βου ς

Μετα πνευματων δι και αιων τε τε λει
 ω με ε νων τας ψυ χας των δω λων σε Σω ω τε ρ α να
 παυ σον φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω
 ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε
Εις την κα τα παυ σιν σε Κυρι ε ο που

πα αντες οι α γι οι σθ α να παυ ο νται α να πα

αυ σον και τας ψυ χας των δσ λωνσθ ο τι μο νος υ

παρχεις α θα νατος

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βας εις α

α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη

με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δσ λωνσθ Σω ω

τερ α να παυ σον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Η μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η

Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τς

σω θη ναι τας ψυ χας των δσ λων σθ σ σ σ σ σ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως

πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

A ^{Γα} ι ω νι α η μνη η η μη ^ϕ αι ω νι

α η μνη η η μη ^{Γα} αι ω νι α **Αυ των** η μνη

μη ^Γ ^Ζ

τρεις με τέλος: ^{Γα} αι ω νι α **Αυ των** η μνη ^Χ μη η η

η ^Γ ^Ζ

Ἦχος ^Γ Δι-θ

^Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^θ (δεις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^Ζ α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω ^Χ νο ο ο ς ^Δ